

povídala, že když se panenkám večer svěřím s tím, co mě trápí (maximálně jedno trápení na panenku), a pak si ji položím pod polštář, moje trápení druhý den zmizí. Panenka ho odnese.

Zkoušela jsem to už dvakrát a ani jednou to nevyšlo. Taky jsem si kvůli tomu tetě stěžovala a ona tvrdila, že jsem možná nedokázala svoje trápení přenechat panence úplně. Jenže to není pravda.

Včera jsem dvěma panenkám pověděla, že se bojím, že už nikdy nenajdu tak skvělou nejlepší kamarádku. Dvěma jiným jsem řekla, že se bojím, že Malte ukořistí pokoj se střešním oknem a na mě zůstane balkon. On by ho přitom se svým hvězdářským dalekohledem využil. Podle mě není na světě nic hezčího než koukat se z postele na nebe s hvězdami. Tak by to bylo spravedlivé! Ale ne, Malte se chce koukat na hvězdy a mít nohy v teple!

Dala jsem si všech šest panenek pod polštář a položila si na něj hlavu. Navíc jsem si dala kolem krku koženou šňůrku od tety Annelie se zeleným polodrahokamem, který prý plní přání. Neškodilo by, kdyby panenkám pomohl. A ze všech sil jsem si přála, abych dostala pokoj se střešním oknem, přidělili mě do perfektní třídy,

abych mohla začít se školním časopisem a ze všeho nejvíc: abych si u jezera Großensee našla druhou nejlepší kamarádku. Samozřejmě vím, že člověk může mít jenom jednu nejlepší kamarádku, ale nějak si nedokážu představit, že bych Grittu vyměnila za někoho jiného.

Co vám mám povídat? S dárky od tety Annelie je to vždycky stejné. Jednoduše nefungují.

„Vyjde to jen tehdy, když v to pevně věříš,“ bránila se teta, když jsem jí vyprávěla o svém fiasku. Přesně TO je můj problém! Z logického hlediska patří ty nesmyslné látkové panenky a kámen do smetí, ale já si nebyla jistá a zeptala se táty, který taky zrovna balil.

„Takové dárky se nevyhazují,“ řekl mi a přitom se zadíval na mávající porcelánovou kočku, kterou mu kdysi věnoval japonský velvyslanec. Pak ji strčil do krabice s nápisem SKLEP.

Vezmu si panenky a přívěšek zatím s sebou.

Možná
téma
pro školní
časopis?

Máte
taky
talismany?

Sobota 31. srpna Poznámka pro můj životopis

Ach jo.

Loučení s Grittou bylo strašné. Ani jedna z nás nevěděla, co má říkat.